

בתי המשפט

ב"ש 4967/08
ע"פ 2420/08

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כב' השופט משה דרורי

בעניין: עינת עוזרי מלכה
ע"י ב"כ עו"ד דוד קולקר ואח' המבקשת

- נ ג ד -

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים המשיבה

1

2

3

4

החלטה

5

1. בפניי בקשה לעיכוב ביצוע של גזר דין שניתן על ידי בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' השופט אברהם טננבוים), אשר גזר על המבקשת פסילה מלנהוג במשך שנתיים ימים, וקנס של 2,000 ₪ (גזר דין מיום 6.4.08, בתיק 11873/07).

10

2. ב"כ המבקשת, עו"ד דוד קולקר, טען כי גזר הדין, שהינו פועל יוצא מהכרעת דין, ראוי לביטול. הוא הסביר, כי הכרעת הדין מבוססת על הליך בלתי תקין, שפגע בזכויות הנאשמת (המבקשת שבפניי), וכי אין בהכרעת הדין התייחסות ספציפית לפרטי האירוע נשוא כתב האישום, ממילא, אין ממצאים עובדתיים אשר נקבעו לחובת הנאשמת.

16

3. ב"כ המשיבה, עו"ד זוהר גיאת, אינו מכחיש כי אכן היו פגמים בהליכים בבית המשפט קמא, אך הוא מסווג אותם, בלשונו כד: "הם כולם פגמים טכניים של אופן ניהול הדיון" (עמ' 4, שורה 20, לפרוטוקול הדיון היום בבית משפט זה).

21

בתי המשפט

ב"ש 4967/08
ע"פ 2420/08

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כב' השופט משה דרורי

- 1 ב"כ המשיבה, מוסיף וטוען, כי מאחר ומדובר בפסילת רישיון נהיגה, יש
2 ללכת על פי פסיקת בית המשפט העליון (ע"פ 4853/06), אשר על פיה יש
3 להעדיף את ביטחון ההולכים בדרך, ולכן אין להיענות לבקשה לעיכוב ביצוע
4 של פסילת רישיון נהיגה.
5
- 6 לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה, כי יש להיענות לבקשת
7 המבקשת, ולעכב את ביצוע גזר הדין, הן ביחס לפסילת רישיון הנהיגה והן
8 ביחס לקנס.
9
- 10 עיון בהכרעת הדין, מגלה, כי לפנינו דיסרטציה מעניינת, העוסקת בעקרונות
11 השכרות, דרכי מדידת השכרות, וניתוח של ניסויים בתחום זה. בית משפט
12 קמא, מגיע למסקנה, כי אין לקבל את עמדת המדינה, לפיה די בכך שיש בדם
13 של נהג 240 מיקרו גרם, לאחר בדיקה במכשיר ההנשפה, אשר בשימוש
14 המשטרה, אלא קבע זאת: בשל בעיות המכשיר, יש להוסיף 20% שהם 288
15 מיקרו גרם, אשר להם יש להוסיף 15 מיקרו גרם, שהמשטרה עצמה מודה
16 שהיא סטייה אפשרית של המכשיר, ולכן התוצאה הינה 303 מיקרו גרם,
17 שאותם יש לעגל ל 305 מיקרו גרם, שכן המכשיר מודד רווחים של 5 מיקרו
18 גרם בלבד (פיסקה 86 להכרעת הדין).
19
- 20 ככל שמדובר במבקשת שבפנינו, אין בהכרעת הדין מילה וחצי מילה על
21 העדויות של העדים בעניינה, אין התייחסות לעדותה שלה, וכל אשר נכתב
22 בסיום הכרעת הדין, בפיסקה 100, הוא כי אצל המבקשת נמצאה כמות של
23 315 (הכרעת הדין מתייחסת גם לנאשם אחר, שהדיון בשני התיקים אוחד).
24 לכן, נקבע בהכרעת הדין, כי מאחר והכמות היא מעל 305, מורשעת
25 המבקשת.
26

בתי המשפט

**ב"ש 4967/08
ע"פ 2420/08**

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כב' השופט משה דרורי

8. פגם זה, בהכרעת הדין, יסודי הוא בעיניי, שכן אין הוא ממלא את הכללים
הבסיסיים בדבר חובת הנמקה: אין התייחסות לעובדות הספציפיות; אין
התייחסות לעדויות; אין קביעת ממצאים. באחת - המסמך הנושא כותרת
"הכרעת דין", ככל שהוא נוגע לעבירה הספציפית של הנאשמת הספציפית,
דהיינו: המבקשת, אינו עומד, על פני הדברים, בדרישות הבסיסיות, אשר
מצופה כי ערכאה שיפוטית תיתן בסיום הליך פלילי, וכל זאת מבלי לגרוע מן
העבודה העצומה והיסודית, העולה מכל שורה ושורה של 99 הפיסקאות
הראשונות של הכרעת הדין.

9. לא זו אף זו.

כפי שטען ב"כ המבקשת, עו"ד קולקר, הפגמים בהליכים בבית משפט קמא,
אינם בעצם כתיבת הכרעת הדין, אלא בדרך ניהול ההליך כולו, נושאים אשר
יפורטו על ידו בערעור לגופו, אך די במה שאומר עתה, כדי לתמוך במסקנתי,
כי הכרעת דין שניתנה על בסיס הליכים כאלה, היא רעועה כל כך, ומצדיקה,
על פני הדברים, את עיכוב הביצוע של גזר הדין.

10. להלן מספר דוגמאות לדרך ניהול ההליך, בבית המשפט לענייני תעבורה
בירושלים:

א. הנאשמת העידה בשלב ראשון של המשפט (עמ' 13, לפרוטוקול המכיל
130 עמ'). לאחריה, העידו עדי תביעה. לפני עדותה, אין הצהרה של ב"כ
התביעה: "אלה עדיי". סדר דברים זה, סוטה מהאמור בחוק סדר הדין
הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, המחייב בסעיף 157 את התביעה
להודיע על סיום ראיותיה, כאשר ראיות ההגנה מתחילות לאחר מכן (סעיף
159), והנאשם הינו עד ההגנה הראשון, כאמור בסעיף 163(ג) לחוק האמור.

26

בתי המשפט

**ב"ש 4967/08
ע"פ 2420/08**

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כב' השופט משה דרורי

1 ב. עו"ד קולקר, ביקש להעיר על דרך זו של ניהול הליכים, אך בית
2 המשפט לא איפשר לו לעשות כן, ובית המשפט הוא שהכתיב את סדר
3 השמעת העדים.

4
5 ג. יתרה מזאת, בית המשפט קבע, כי "ניתנה חזקת אמינות למכשיר",
6 ובעקבות זאת, הורה כדלקמן: "אשר לכן יעידו קודם שני מומחי ההגנה"
7 (שני הציטוטים הינם מההחלטה מיום טז טבת תשס"ח (25.12.07), עמ' 16
8 לפרוטוקול של בית משפט קמא).

9
10 ד. בפועל, כתוצאה מהחלטה זו, העידו תחילה המומחים מטעם ההגנה,
11 ולאחר שהמדינה חקרה אותם חקירה נגדית, היא הביאה את המומחים
12 מטעמה. דרך זו של קביעת סדר שמיעת העדים, גרם לפגיעה בזכויות
13 הנאשמת.

14
15 ה. בית המשפט הזמין עד מטעמו, רב פקד ארז כהן (עמ' 75 לפרוטוקול
16 של בית משפט קמא), אך סרב להזמין עדים מטעם הסנגוריה.

17
18 ו. העד האחרון, היה רב פקד כתר, ראש מדור מחשוב במשטרת ישראל,
19 שהוא למעשה עד תביעה; וזאת, במקום סדר השמעת העדים שנקבע בדיון,
20 אשר על פיו, העדים האחרונים יהיו עדי ההגנה.

21
22 11. פרופ' אהרן ברק, רואה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, מעין "מגילת
23 זכויות" של נאשם במשפט פלילי. בחיבורו, פרשנות במשפט, כרך שלישי,
24 פרשנות חוקתית (ירושלים, תשנ"ד), במסגרת הדיון בהיקפו של חוק יסוד:
25 כבוד האדם וחירותו, מתייחס הוא להשפעת חוק היסוד על ההליך הפלילי,
26 וכך הוא כותב (שם, עמ' 433-431):

27

בתי המשפט

**ב"ש 4967/08
ע"פ 2420/08**

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כב' השופט משה דרורי

1 "מגילת זכויות האדם כוללת רשימה של זכויות,
2 הנתונות לאדם במסגרת ההליך הפלילי. בין זכויות
3 אלה כלולות הזכות להיות חסין בפני חיפוש ותפיסה
4 בלתי סבירים, זכויותיו של עציר להודעה על סיבת
5 המעצר, למסירת הודעה למשפחתו, לפגישה עם
6 עורך-דין ולקבלת מידע על זכותו זו, ולקיום זכותו
7 להיות מבוא בהקדם בפני שופט לשחרור בערובה. כן
8 נכללות בהן זכותו של נאשם למשפט הוגן, להפעלת
9 זכות השתיקה והזכות כנגד הפללה עצמית, לחזקת
10 זכאות ולמניעת עינוי דין".

11
12 בהמשך, מובאות דוגמאות נוספות, שאינן רלוונטיות לתיק שבפנינו (עמדתי
13 על דוגמאות אלה ואחרות, כאשר ציטטתי את מלוא דבריו של פרופ' ברק,
14 בהחלטתי בב"ש 4301/08 ליאורה ברקו נ' מדינת ישראל, החל מפיסקה 245
15 ואילך).

16
17 12. על כל פנים, הדוגמאות שהובאו לעיל, אומנם אינן חמורות כמו אלה שהביא
18 פרופ' ברק, אך עדיין הם נמצאים במסגרת אותה מגילת זכויות האדם, אשר
19 ההליכים שתוארו לעיל, אינן מתיישבים עם אותה מערכת של זכויות האדם,
20 וניתן לראות בהם סטייה מאותם עקרונות חוקתיים, שנקבעו בחוק יסוד:
21 כבוד האדם וחירותו.

22
23 13. פועל יוצא מדבריי אלה, הוא כי אינני מקבל את טענת המדינה, כאילו מדובר
24 ב"פגמים טכניים" (ראה: פסקה 3 לעיל).
25 בעיניי, מדובר בהפרות בסיסיות של כללי היסוד בהליך הפלילי, אשר להן
26 היבטים חוקתיים, כמוסבר לעיל.

בתי המשפט

**ב"ש 4967/08
ע"פ 2420/08**

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כב' השופט משה דרורי

- 1 כל עוד הדבר תלוי בי, די באלה כדי להביאני למסקנה, כי סיכויי הערעור
2 גבוהים ביותר. לבטח, מצדיקים הם את הקפאת התוצאות העונשיות של
3 הליכים כאלה.
4 מכאן נובעת המסקנה, כי יש להיענות לבקשת המבקשת ביחס לעיכוב
5 הביצוע של גזר הדין.
6
7 14. המדינה טוענת, כי במקרה שבפנינו, כאשר מדובר בבקשה לעכב ביצוע של
8 פסילת רישיון נהיגה, יש לפעול על פי כללים אחרים, ולהעדיף את ביטחון
9 הציבור, על פני מתן היתר למבקשת להמשיך לנהוג.
10
11 15. המדינה מבססת את טענותיה על החלטת בית המשפט העליון (כב' השופטת
12 איילה פרוקצ'יה), שניתנה ביום כו סיון תשס"ו (22.6.06), בע"פ 4853/06,
13 רן לוינסון נ' מדינת ישראל.
14 החלטה זו קצרה היא, ולכן אצטט אותה במלואה, ולאחר מכן, אסביר מדוע
15 אין מקום ליישמה בפרשה שבפניי.
16 וזה לשון ההחלטה:

17
18
19
20
21
22
23
24
25
26

"המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירה של אי ציות
לתמרור המורה על מתן זכות קדימה ונהיגה בקלות
ראש, בניגוד לתקנה 64(ג) לתקנות התעבורה, וסעיף
38(2) לפקודת התעבורה. עבירה זו היתה כרוכה
בתאונת דרכים שבה נחבל בגופו רוכב קטנוע וניזוקו
שלושה כלי רכב בשל אי הציות לתמרור. בגין הרשעה
זו נגזר על המבקש בבית המשפט לתעבורה עונש של
פסילה בפועל ל-3 חודשים מהחזיק רישיון נהיגה, וכן
פסילה על תנאי, וקנס כספי.

בתי המשפט

**ב"ש 4967/08
ע"פ 2420/08**

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כב' השופט משה דרורי

1 המבקש עותר לעיכוב ביצוע עונש הפסילה של
2 הרשיון עד להכרעה בערעור שהגיש. אין מקום לעיכוב
3 ביצוע כמבוקש. עיקרו של עונש פסילת רשיון נהיגה
4 נעוץ באפקטיביות המיידית שלו, שנועדה להגן על
5 הציבור – בין הנוסעים ברכב ובין הולכי רגל, מקום
6 שאדם נמצא אחראי לעבירת תנועה רצינית. היענות
7 לעיכוב ביצוע בעניין זה פירושה מתן היתר לאדם
8 שהורשע בהתנהגות הסוטה מכללי תעבורה בסיסיים
9 לחזור לנהוג בכביש, תוך סיכון הציבור. כבר נפסק לא
10 אחת כי בסוג זה של עבירות, באיזון בין האינטרס
11 הציבורי לעניינו של הנאשם מכריע השיקול הראשון,
12 ויש לכך השלכה ישירה על השיקולים בבקשת עיכוב
13 ביצוע עונש פסילת רשיון. מעבר לכך, בנסיבות עניין
14 זה, סיכויי הערעור הנסב על העונש בלבד, קלושים.
15 העבירה שהמבקש הורשע בה היא רצינית, למבקש
16 עבר מכביד בענייני תעבורה, ותקופת הפסילה היא
17 מינימלית. על רקע זה, הסיכוי להקלה בעונש נמוך
18 ביותר.

19 יוער, עם זאת, כי רצוי לקבוע את מועד הדיון
20 בערעור מוקדם ככל הניתן.

21 הבקשה לעיכוב ביצוע פסילת רשיון הנהיגה
22 נדחית".

23
24 16. ואלה הם ההבדלים בין החלטת בית המשפט העליון לבין המקרה שבפנינו:
25

בתי המשפט

**ב"ש 4967/08
ע"פ 2420/08**

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כב' השופט משה דרורי

1 א. שם הייתה תאונת דרכים שבה נחבל אדם וניזוקו כלי רכב, ובמקרה
2 שלנו, לא הייתה כלל תאונה.

3

4 ב. שם היה הערעור על העונש, ואצלנו ערעור על הכרעת הדין.

5

6 ג. שם נקבע כי סיכויי הערעור קלושים, ואילו כאן קבעתי כי סיכויי
7 הערעור גבוהים.

8

9 ד. שם נקבע, כי העבירה שבה הורשע הנאשם, היא רצינית, ובמקרה
10 שלפנינו מדובר בעבירה שיכולה לגרום נזק (אם אכן, המבקשת הייתה
11 שיכורה, אך הסנגור טוען, כי נמנעה ממנו הזכות להציג בפניי בית המשפט
12 כדבעי את עמדתו, כי מרשתו אינה שיכורה וכי המכשיר כה פגום עד שיוצר
13 עיוות בתוצאות ומסווג את מרשתו כשיכורה, בעוד שאינה כזו). על כל פנים,
14 במקרה שלפנינו, לא קרה כל נזק בפועל.

15

16 ה. שם מוזכר כי למבקש עבר מכביד בענייני תעבורה, בעוד שביחס
17 למבקשת שלפניי, לא נטען על עבר מכביד, זולת שתי הרשעות בעבר, שלא
18 פורטו, ועל כן, יש להניח - כמו שבכל הליך פלילי יש להניח לטובת הנאשמת
19 - כי מדובר בעבירות פעוטות.

20

21 ו. שם תקופת הפסילה הייתה מינימאלית (שלושה חודשים), ואילו
22 ביחס למבקשת, גזר בית משפט קמא את עונשה לשנתיים פסילה.

23

24 ז. אצלנו יש נסיבות אישיות מיוחדות, הכוללות, בין היתר, נתונים
25 אלה: אם לשלושה ילדים, התלויים בה לצורך הסעה והתניידות, ובעל מוגבל
26 בתנועות בעקבות ניתוח בברך, ולכן המבקשת זקוקה לרישיון הנהיגה לצורך
27 הסעת הבעל, ולצורך כלכלת הבית כולו. כן זקוקה המבקשת לרישיון

בתי המשפט

**ב"ש 4967/08
ע"פ 2420/08**

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כב' השופט משה דרורי

- 1 הנהיגה, לצורך הגעה לעבודתה. בהחלטת בית המשפט העליון, לא נאמר דבר
2 על נסיבות אישיות או צרכים מיוחדים של אותו מבקש.
3
4 17. לאור האמור לעיל, ובשל הנימוקים שמורטו בתחילת החלטה זו, אינני רואה
5 בפסיקה זו של בית המשפט העליון, גורם אשר בגינו יש לשנות את מסקנתי.
6
7 18. למותר לציין, כי כל האמור בהחלטה זו, נכתב על בסיס הטיעונים לעניין
8 עיכוב הביצוע. אין בהחלטתי זו, כדי למנוע מי מבעלי הדין להעלות טענות
9 נוספות בערעור, לגופו.
10
11 19. סוף דבר :
12 הבקשה מתקבלת.
13 רישיון הנהיגה יוחזר למבקשת.
14 קנס ששולם - לא יוחזר.
15 קנס שיש לשלם - יוקפא ואין צורך לשלמו.
16
17 ניתנה היום ה' באב, תשס"ח (6 באוגוסט 2008) במעמד ב"כ המבקשת (ב"כ
18 המשיבה, שוחרר לצורך דיון אחר).
19 המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ המשיבה.
20

משה דרורי, שופט